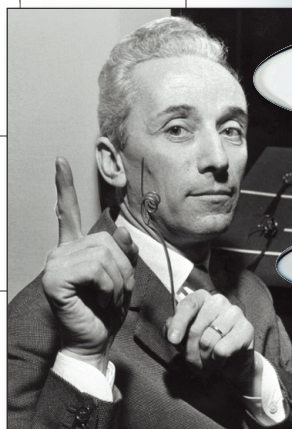
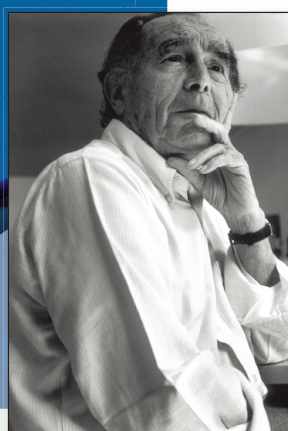

Bruno Munari (1907–1998) osales noorena futuristlikes liikumistes, kuid ennekõike tuntakse teda õpetlike lasteraamatute ja täiskasvanutele mõeldud kommunikatsiooni-teemaliste raamatute poolest.

ECLISSE
1966
ARTEMIDE

FALKLAND
1964
DANESE

Vico Magistretti (1920–2006) oli üks aktiivsemaid Milano arhitekte, eriti elamurajoonide arendamisel. Lambid Eclisse ja Atollo töid talle Compasso d'Oro auhinna.

CARIMATE
1960
DE PADOVA

DISAIN ON TUNGINUD KODUDESSE. Esemetel on nimi ja firmamärk ning see on muutnud inimeste suhtumist. Disainimuseumi Triennale di Milano direktress Silvana Annicchiario räägib Gentlemanile tõelistest disaini-isadest ja nende pärandist.

“Suurtest nimedest tooksin välja Bruno Munari eelkõige tema võime tõttu jälgida ja vaadata ning leida üles see, mida hajameelne silm ei näe. Ta oskas ümbritsevast maailmast kujundeid varastada, tagastades need projektivormis. Munari töödest märgiksin ära 1997. aastal Swatchile disainitud kella Tempo Libero, 1964 loodud lambi Falkland, mis on inspireeritud naiste nailonsukkadest, ja 1945. aastal disainitud tooli “naeratuseta külalistele”. Tool on mõeldud vaid hetkeks istumiseks ja on meelega disainitud ebamugavaks, et külaline sellel võimalikult vähe istuda sooviks. Tooli põhi on kaldu ja seljatugi kõrge. Munari tooted muudavad koduse majapidamise kahtlemata säravamaks.

Vähem tähelepanuväärne pole Ettore Sottsass. Selle mehe teeneks võib lugeda ideed, et disainile ei saa läheneda ainult esteetilisest ja tehnilisest vaatenurgast, vaid et see on valdkond, mis on seotud ka filosoofia, kommunikatsiooni ja tunnetusega. 1969. aastal lõi ta Olivettile kirjutusmasina Valentine, 1980ndatel – Memphise perioodil – mööbli Carlton. Igal juhul iseloomustab tema loomingut idee, emotsionaalse sisu ja tugeva kommunikatiivse sõnumi koherentsus. Sottsassi disainitud esemed on kommunikatsioonivahendid, mis loovad seoseid ja sidemeid inimeste ning asjade vahel.

Vico Magistretti väärtus seisneb oskuses jälgida igapäevaseid asju teise nurga alt. Tema armastas seeriatooteid, mitte aga keskendumist üksikule pseudokunstiaiese. Selliselt platvormilt sündis 1960. aastal tool Carimate, mis on tüüpilise talupojatooli reinkarnatsioon. 1987. aastal loodud Marocca on uus kujutus 18. sajandi Veneto piirkonna kõrtsitoolist, lamp Eclisse 1966. aastast on inspireeritud kaevurilambist. Magistretti esindab kontseptuaalset disaini, tema puhul ei saa rääkida ei maneerist ega stiilist.

Järgmiseks Gio Ponti – tema tööd on tõsise projekteerimise viljad. Ta ei jäta küll kõrvale dekoratiivset aspekti, ent keskendub rohkem sisule, püüdes ühendada traditsioonilise käsitöö uute tehnoloogiatega. Kõikudes uuenduslikkuse ja traditsioonide, arhitektuuri ja disaini vahel, on ta siiski alati aktuaalne. Tool Superleggera, mille ta disainis 1957. aastal, vastab igati oma nimele – Imeerge – ja on ühe sõrmega üles tõstetav.

Silvana Annicchiario, 2007. aastal avatud disainimuseumi Triennale di Milano direktress. 1998–2004 töötas Politecnico di Milano tööstusdisaini kateedris õppejõuna.